

РЕШЕНИЕ

№ 565

гр. Перник, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. Иванова
като разгледа докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20221720201221 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Обжалван е електронен фиш (ЕФ) серия К, № 5944255 на ОД на МВР Перник, с който на Р. Г. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 200.00 лв (двеста лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на чл.21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон, установено и заснето на 27.05.2022г. в 16:05 часа, в гр. Перник, път I-6, км 81+900, срещу гара Разпределителна с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120СС88.

По изложени в жалбата доводи Р. Г. Д., чрез пълномощника си адв. Б. В. от КАК, моли ЕФ да бъде отменен, като издаден в нарушение на материалния закон и при неспазване на процесуалните правила. Иска присъждане на направени разноски по делото.

Не участва лично в хода на съдебното производство, в което не се явява и неговия пълномощник.

Административнонаказващият орган ОД на МВР Перник – редовно призован, не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства и служебно провери правилността на обжалвания ЕФ намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, пред компетентния съд, като не се спори, че това е станало в предвидения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява неоснователна.

От фактическа страна:

На 27.05.2022г. в 16:05 часа на път I-6, в участъка на км 81+900, намиращ се срещу гара Разпределителна, в рамките на гр. Перник, преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120СС88 заснело лек автомобил „Форд Фокус“ с рег. № ***** със скорост от 104 км/ч при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26 от 80 км/ч, променящ общото ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч.

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител Р.М. изготвил протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, издадена от министъра на вътрешните работи (Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.), който бил регистриран на 31.05.2022г. с № 1158р-4801. В същия било удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото населено място, периода от време, през който същото е работело, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства - от гр. София към гр. Радомир, при приближаващ трафик, наличието на монтиран пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч.

При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни средства било установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на Р. Г. Д., ЕГН ***** . В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е издаден срещу него процесния ЕФ, с който за нарушаване на чл.21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от ЗДвП му е наложено на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 200.00 лв, предвид посочената при описание на нарушението установена скорост на движение - 101 км/ч, т.е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение било прието, че е с 21 км/ч, както и че същото е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4650612. Жалбоподателят не се възползвал от правото си на възражения по чл.189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП, а обжалвал фиша с процесната жалба пред съда.

От правна страна:

Приложената справка от централна база данни по регистрация на пътни превозни средства доказва, че Р. Г. Д., ЕГН ***** е легитимен собственик на лек автомобил „Форд Фокус“ с рег. № ***** , с който е извършено вмененото нарушение, поради което и той е субект на същото по силата на чл. 188, ал.1, пр.1-во от ЗДвП.

Не е спорно, че в административнонаказателната преписка е приложено статично изображение - снимка № 120СС88/0003920, установяваща, че на 27.05.2022г. в 16:05 часа автомобил с рег. № ***** е засечен със скорост от 104 км/ч, като заснетият лек автомобил с ясно видим рег. № ***** . Наличието и на други превозни средства на изображението

не може да разколебае горния извод, тъй като съгласно приетото приложение към удостоверение за одобрен тип № 17.09.5126 на Българския институт по метрология, превозното средство чиято скорост е измервал лазерния лъч на модула в момента на заснемане на изображението е определяем от пресичането на маркерите на четирите страни на изображението. В случая, пресечната точка на маркерите е върху автомобила, посочен в ЕФ, който е ясно разпознаваем по регистрационен номер и е идентичен с посочения в ЕФ.

Не е спорно, че за използването на системата за видеоконтрол на процесното място е изготвен приложения по административнонаказателната преписка протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. От неговото съдържание се установява, освен мястото на което е бил извършван контрола, времевият отрязък през който системата е работила, но и режимът на измерване, който е бил стационарен, както и че посоката на задействане на АТТС е била насочена към приближаващия трафик. При това положение отразените в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. данни следва да се приемат за доказани, тъй като това е официален удостоверяващ документ, който е съставен от длъжностно лице, в кръга на службата му. Същият е изпълнен ръкописно и съдържа данни за физическото лице, което е попълнило отразените в него факти, като е вписало на определеното място, името и фамилията си и е положило своя подпис. Същевременно с оглед кредитираната по делото като писмено доказателство Заповед № 313з-310 от 14.02.2020г. на директора на ОД на МВР Перник не е спорно, че полицейският служител Р.М. е преминал обучение за работа със стационарната преносима система за контрол на скоростта, с която е извършено заснемането, поради което и не може да се постави под съмнение осъществения от него контрол по отношение на установеното нарушение именно съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства.

Не е спорно, че в протокола за използване на АТТС изрично са означените обстоятелства, че в конкретното място на контрол е извършвано измерване на скоростта на превозните средства, обхващайки приближаващия трафик, като надлежно е отбелязано и неподвижността на режима на измерване, тъй като е попълнена графа „стационарен” режим на измерване.

Предвид изложеното съдът намира, че отразените в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. данни следва да се приемат за доказани. В случая, освен този свидетелстващ документ, по административнонаказателната преписка е предоставено и отпечатано статично изображение във вид на снимков материал, което е с уникален идентификационен номер и съдържа всички данни за процесното нарушение-дата, час, място, ясно заснета табела с регистрационен номер на лек автомобил, индексиращ конкретната засечена превишена скорост, които изцяло се припокриват с тези в съставения протокол.

Процесното нарушение е установено чрез мобилно автоматизирано техническо средство по смисъла на §6, т.65, б.,б” от ДР на ЗДВП, което е било временно разположено на пътния участък. Представено е Удостоверение № 17.09.5126 от Българския институт по метрология, установяващо, че преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ е

одобрен тип средство за измерване, което е вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126. Освен това е приложен протокол № 53-СГ-ИСИС от 10.05.2022г. за съответствие на средството за измерване № 120СС88 с одобрения тип, т.е. контролният орган е изпълнил в цялост изискванията на чл.4, ал.2 и ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.

Настоящият състав намира, че обжалвания ЕФ съдържа надлежно описание на нарушението, каквото изискване съдържа разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП. Видно от съдържанието на обжалвания акт, в него недвусмислено е посочено, че местоизвършването на нарушението е в населено място - път I-6, км 81+900, намиращ се в гр.Перник, което е напълно достатъчно да се индивидуализира и конкретизира този реквизит, описващ твърдяното нарушение, поради което прие за неоснователни направените в тази насока възражения в жалбата.

Във фиша коректно е приспаднал в полза на нарушителя толеранса от допустимата техническа грешка при измерването на скоростта, като същата е редуцирана на 101 км/ч, като е конкретизирана и разликата между установената и разрешената скорост - 21 км/ч. Следва да се отбележи, че в ЕФ изрично е посочено, че в него е отбелязана не измерената скорост, а установена стойност на скоростта, поради което и не е налице несъответствие или неяснота при определянето на наказуемата скорост, поради което и липсата на изрично отбелязване дали е приспаднал или не този толеранс, не съставлява нарушение на процесуалните правила, доколкото не ограничава правото на защита на санкционираното лице и не съставлява отменително основание, каквато теза се лансира в жалбата.

В ЕФ е посочена нарушената разпоредба – чл. 21, ал.2 от ЗДвП, предвид доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка, за разположението на системата за видеонаблюдение в рамките на населеното място гр. Перник, след въведеното ограничение на скоростта с пътен знак В26 (80 км/ч), който изрично е вписан както във фиша, така и в изготвения протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Посоченият пътен знак е разположен 623м преди контролирания участък, предвид приобщеното към доказателствения материал по делото писмо изх. № 11-00-224 от 22.08.2022г. на Областно пътно управление Перник, т.е. посоченото във фиша място на нарушението попада в зоната на действието на въведеното ограничение на скоростта от 80 км/ч, като наличието на този знак променя общото ограничение, въведено с чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

За пълнота на решението следва да се отбележи, че при квалифициране на деянието не е следвало да бъде направена привръзка на нарушената разпоредба на чл. 21, ал.2 от ЗДвП с тази на чл.21, ал.1 от същия закон, но това не е довело до нарушение от категорията на същественият, тъй като не е поставило жалбоподателят в невъзможност да разбере какво нарушение е извършил и ефективно да организира защитата си, предвид изложените в обжалвания фиш достатъчно ясни и убедителни обстоятелства, че се касае за нарушение на въведена забрана да се превиши стойността от 80 км/ч, с изрично вписания пътен знак В26, променящ общото ограничение за дадения участък, който попада в границите на населеното място гр. Перник.

По вида и размера на наказанието:

Жалбоподателя е наказан на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 от ЗДвП. В последната е визирано, че когато нарушението по предходните ал.1 - 3 е повторно, наказанието за съответното нарушение е глоба в двоен размер. В конкретния случай наказващият орган не е обвързал приложената от него административнонаказателна разпоредба на чл. 182, ал.4 от ЗДвП със съответната конкретна хипотеза от ал.1-3 на чл. 182 от ЗДвП, но направеното в ЕФ описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено – превишаване на скоростта в населено място и конкретната превишена стойност от 21 км/ч, категорично и по несъмнен начин установяват, че жалбоподателят е наказан за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда налагане на глоба от 100.00 лв, която е съответстваща на наложената с процесния фиш глоба от 200.00лв, тъй като се явява двойния размер на глобата, предвидена в чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП. В този смисъл съдът намира, че липсата на привръзка с посочената норма не е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, каквито съображения са изложени в жалбата.

Не е спорно, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана и той е санкциониран за нарушение, извършено при условията на повторност. По смисъла на §6, т.33 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „повторно” е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал.2 – в двегодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Безспорно, за да е налице посочения състав на това нарушение, следва задължително да има влязло в сила наказателно постановление и да не е изминал срок по-дълъг от посочения в § 6, т.33 от ДР на ЗДвП. При описание на процесното нарушение наказващият орган е посочил, че ЕФ К/4650612 обуславя извършването на процесното нарушение в условията на повторност.

Същият е вписан в приложената по административнонаказателната преписка справка за извършени предходни нарушения на правилата за движение от страна на жалбоподателя като водач на моторно превозно средство, като в същата е отбелязано, че с посочения фиш деецът е санкциониран за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП. С оглед принципа на служебното начало съдът е изискал допълнителни данни за датата на влизане в сила на посочения при описание на процесното нарушение ЕФ К/4650612. В свое писмо с рег. № 115800-9038 от 05.08.2022г. директора на ОД на МВР Перник е удостоверил влизане в сила на 01.07.2021г. на ЕФ серия К № 4650612, с което е доказал квалифициращия признак „повторност” по смисъла на § 6, т.33 от ДР на ЗДвП.

Относно маловажност на нарушението:

Разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП изрично е изключила приложението на чл. 28 от ЗАНН по отношение на нарушенията по ЗДвП, поради което и същата е неприложима съгласно чл. 28, ал.7 от ЗАНН.

Предвид изложените съображения съдът намира, че при издаването на обжалвания ЕФ не е допуснато съществено нарушение на процесуалния и

материалния закон, поради което прие, че е законосъобразен, което води до неговото потвърждаване.

Предвид изхода на делото – потвърждаване на ЕФ, претендираните от страна на процесуалния представител на жалбоподателя разноси за възнаграждение са неоснователни.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2, т.5, вр. ал.9 и чл. 63д от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К, № 5944255 на ОД на МВР Перник, с който на Р. Г. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 200.00 лв (двеста лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от Закона за движението по пътищата за нарушаване на чл.21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон, установено и заснето на 27.05.2022г. в 16:05 часа, в гр. Перник, път I-6, км 81+900, срещу гара Разпределителна с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120СС88.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____